

rajo tako izrejati, da se jim ves kristijanski duh zatere in se navdajo žolča soper katoliško cerkev, tako postanejo svobodni, to se pravi možje, katerim ni treba še zmeniti se za to, ali je njih življenje, djanje in nehanje po božji postavi ali ne. Rekel je pa pošten Tirolec in kristijanski oča: „V šolo, kjer so taki učitelji, bi jaz še svojih svinj ne poslal!“ — Sploh pa vse to čenčanje o svobodi učiteljev je brezumno. Vsak pošten kristijan je svoboden mož, in on, ki se naj bolj sv. cerkve drži, je naj bolj svoboden, kakor je ona sama od nekdanj branteljica svobode, zavetje svobode. Kdo je sužnike rešil sužnosti, če ne sv. cerkev; kdo je zatiravcem svobode vselej naj bolj krepko se ustavljal, če ne sv. cerkev; kdo se soper npravno sužnost, kakoršna dan denešnji ljudi tlačiti in jim dušne oči slepi, naj bolj poteguje, če ne sv. cerkev? — Da so pa tudi učitelji pod oblastjo cerkveno izrejeni prav rogati svobodnjaki, katerim se toraj duh svobode ni zatrl, pokazali so na učiteljskem zboru v Beču, ko so nekteri ravno tako govorili, kakor okrajni marib. odbor. Slednjiče kažejo ti odborniki, da niso nikoli bili ne pri poskušnji pripravnikov, niti niso pogledali v pripravniške svedočebe (spričbe), sicer bi ne mogli kvasiti, da se pri pripravnikih na drugo ne gleda, kakor nato, da so cerkvi vdani in da vedo kr. nauk.

Na zadnje maha odborova prošnja na mlade duhovnike, kateri podpihuje narodni prepir. Da se temu v okom pride, želi, da se napravijo učiteljska semenišča, se ve da taka, kder ne bodo duhovniki več govoriti kaj imeli. Ta je, ki vas peče, vi okrajni odborniki. Slovenskemu jeziku v šole vrata zapreli, to je vaša pristrčna želja, ker — ne veste, česar želite! (O to dobro vedo gospodje namreč ponemčenje našega ljudstva! Vr.)

Ker se je ta prošnja v izgled in spodbujo tudi drugim okrajnim zastopom poslala, naj tudi tako navijejo: svetujemo pametnim Slovincem, naj na noge stopijo in napravijo prošnjo, ki bo pa, se ve da, prošnji marib. okrajnega zastopa naravnoč nasproti. Častite gospode duhovnike pa prosimo, naj se ne dajo tem obližanum svobodnjakom, ki se vojskuje prav po Donkišotovo soper sv. cerkev, preplašiti, ampak da gg. učiteljem pomagajo, da se svojih prav dvomljivih in nenaprosenih zaštitnikov obranijo.

— V Berolinu na Pruskem, kjer je gosposka luteranske vere, je obsodila kriminalna sodnija vrednika „Kladderadatsch“ evega za 14. dni v ječo, in scer zato, ker je neumno šalo imel, da so iz Rima 25 svetnikov poslali na izložbo v Pariz. Sodnija je spoznala v tem zasramovanje katoliških naprav. — V katoliški Avstriji se pa drzne nemško-židovsko časnikarstvo veliko hujše napade na kat. cerkev in to — brez kazni. (Zkft.)

— Zdi se, da se bodo med Turki in Srbi na skorem prav resnobne stvari godile. Skoraj ni verjetno, da se ne bi v kratkem pograbili, ker Turki ropajo neprenehoma na srbski meji. — Onemu mrzkemu činu na ladji „Germania“, se je pridružil drugi ravno tako vlijuden in vreden turške kulture. Ko je namreč pred kratkim neki Srbljan šel na mejno stražo na ravnem Polju v kruševačkem okraju in ga je turška straža opazila, ga je taki vstrelila. Srbska vlada hoče ta čin predložiti skupščini, ktera je na 11. oktobra sklicana.

Česko deželno poglavarstvo je prepovedalo zidanje českega gledišča v Pragi. Mestni zbor se je o tem posvetoval in soglasno sklenol, da zidanja ne bo prepovedal, temoč se trdno držal svojih pravic. Poglavarstvo pa hoče ostati tudi trdoglavno pri svoji prepovedi. — Radovedni, smo res, kako se bo ta stvar rešila.

— Koroški deželni odbor je poslal pismo, d. 14. septembra 1867, na notrajno ministerstvo zastran onega ukaza, po katerem se mora vpeljati slovenščina v uradnih in školah. V tem pismu navaja med drugimi tudi to, da se v Koroški že čez sto let zmirom germanizuje, da ste že dve tretjini stanovnikov ponemčeni, da se ta čeli čas, v katerem se germanizuje še ni nihče temu soperstavljal, samo zadnjih 20 let se je začela temu protiviti neka prenapeta stranka, h kateri spadajo posebno duhovniki itd. Dokazuje odbor v svojem pismu nadalje, do so Korošci še le srečni samo od onega časa, od kterega so ponemčeni, ker samo po solneu nemške kulture sogreti so le še začeli čutiti in misliti. — ??? — Samo nemški kulturi se morajo zahvaliti, da so rešeni iz divjaštva, samo ona je Korošcem življenje. — O vi vbogi Korošci vi, kateri še

niste ponemčeni vi še ste tedaj sami divjaki, kateri nič ne čutite, ne mislite in samo životarite! — Prosi k slednjemu Koroški deželni odbor, da naj ministerstvo on ukaz za stran Koroške prekličje in poprek naj nič ne stori brez dovoljenja Koroškega deželnega zbora.

Kolikor se vidi iz Hohenwart-ovega in tega pisma, so Koroški Slovenci v prav dobrih rokah.

To se res mora reči pravo žretje Slovincem.

Moramo pripustiti, da je to prav lepo plačilo za slovenske dualiste — za slovenske državne poslance. — Zapustili so Slovenstvo in podpirali dualizem, Ministerstvo jim na njihovo pismo niti ni odgovorilo, autonomični uradi pa jim res prav lepo odgovarjajo. — Vidi se vendar zadosti jasno, do so slovenski državni poslanci nepoboljšljivi, ker morajo gotovo vedeti, da je ves narod soper dualizem in vendar so spet na Dunaju in pomagajo kovati dualizem; skoraj bi primorani bili misliti, da je samo kako osebn korist na Dunaj vleče!

Neki ogerski časnik piše, da se bodo v Oggerski za ona pisma, ktera nejdo iz dežele, poštne marke od 5 kraje. znižale na 3 kr.; za druge dežele cesarstva pa ostanejo dozdajne marke t. j. za 5 kr. — Ker je Oggerska zadnjo pogodbo z Cislitavo tako izvrstno izpeljala, lahko nižeje cene dela!

Tržna cena pretekli teden.

	V Varaž-		V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4 50	5 05	5 10	5 10	4 50			
Rži	3 20	2 25	3 60	3 20				
Ječmena	2 50	—	2 90	—				
Ovsa	1 60	—	1 65	—				
Turšice (kuruze) vagan	3 —	3 30	3 —	3 20				
Ajde	2 80	—	3 20	2 —				
Prosa	2 60	—	3 40	—				
Krompirja	1 30	—	1 10	1 20				
Govedine funt	— 18	— 24	— 22	— 24				
Teletine	— 22	— 26	— 26	— 26				
Svinjetine črsteve funt	— 26	— 26	— 24	— 25				
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	8 50	—	6 90	7 80				
" 18" "	—	4 65	—	—				
" 36" melkih "	5 50	—	5 —	5 80				
" 18" "	—	3 25	—	—				
Oglenja iz trdega lesa vagan	— 80	— 40	— 40	— 40				
" " melkega "	— 60	— 30	— 40	— 35				
Sena cent	1 —	1 —	— 65	— 95				
Slame cent v šopah	— 90	1 —	— 45	— 85				
" " za steljo	— 60	—	— 36	— 60				
Slanine (špeha) cent	36 —	44 —	40 —	40 —				
Jajec, šest za	— 10	— 12	—	—				

Cesarski zlat velja 5 fl. 97 kr. a. v.

Ažijo srebra 122.50.

Narodno drž. posojilo 65.—

Loterijine srečke.

V Gradcu 25. septembra 1867: **75 40 51 37 28**
Prihodnje srečkanje je 9. oktobra 1867.

Od mnogih krajev nam prihajajo zmirom pritožbe, da častiti p. n. naročniki lista „Slovenski Gospodar“ ne dobivajo redoma; vsem zatoraj s tem oznanjamo, da se listi vsak četrtrek redoma na pošto dajajo na vse, p. n. naročnike, če zatoraj kateri lista ne dobi, ni naša krivnja. — Prosimo pa vse p. n. naročnike, kateri lista redoma ne dobivajo, naj taki na pošti reklamirajo t. j. naj dajo na pošto odprto pismo (ne zapečaćeno), v katero se vendar sme samo sledeče napisati „Reklamacija! lista N. (tukaj se mora pristaviti številka lista, kterega ni dobil) „Slovenskega Gospodarja“ podpisan ni prijel“ N. N. (ime in zaime) kraj in zadnja pošta. Za tako pismo se na pošti nič ne plača.